

Pòrtic

Xavier Torrens

Salvar Catalunya

La gestació del nacionalpopulisme català

Xavier Torrens

Salvar Catalunya

La gestació del nacionalpopulisme català

Primera edició: setembre del 2024

© Xavier Torrens Llambrich, 2024

Drets exclusius d'aquesta edició:

Raval Edicions, SLU, Pòrtic

Av. Diagonal, 662-664

08034 Barcelona

ISBN: 978-84-9809-560-9

DIPÒSIT LEGAL: B. 14.641-2024

Fotocomposició: Grup62

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor.

La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries.

En comprar aquest llibre contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement.

A Grup62 agraïm que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

ÍNDEX

1. La trilogia de Ripoll: l'epicentre d'Aliança Catalana, l'origen de l'atemptat del 17A i el bressol de Catalunya	7
2. Crònica de la sorpresa: dona, mare, líder, batllessa i diputada	23
3. Narrativa de la ira: l'atemptat gihadista	47
4. Reportatge de la ràbia: el postatemptat	64
5. Glossa del ressentiment: el rebuig dels immigrants	77
6. Història de la por: posar la inseguretats en boca de tothom	95
7. Relat de l'amor: salvar Catalunya després del Procés	108
8. Les sis emocions i les sis ments pensants de l'orriolisme	123
9. Sílvia Orriols és nazi com Hitler?	138
10. Els aliancistes: nacionalsocialistes o nacionalpopulistes?	154
11. El futur d'Aliança Catalana: talla foc o gasolina al foc?	171

<i>Bibliografia</i>	187
<i>Fonts</i>	195
<i>Agraïments</i>	197

LA TRILOGIA DE RIPOLL:
L'EPICENTRE D'ALIANÇA CATALANA,
L'ORIGEN DE L'ATEMPTAT DEL 17A
I EL BRESSOL DE CATALUNYA

Quan les mirades estan posades en Sílvia Orriols

El món mediàtic i polític català s'ha fixat en una dona: Sílvia Orriols. És el personatge que entrellaça tres grans relats de Ripoll: la creació del nou partit Aliança Catalana, el nucli dels gihadistes dels atemptats terroristes del 17A de Barcelona i Cambrils i la rememoració de Ripoll com a bressol de la nació catalana.

La pedra angular d'aquest llibre és la gènesi del nacionalpopulisme català. Sílvia Orriols és la poma de la discòrdia del sistema de partits de Catalunya des que és la batllessa de la comtal vila de Ripoll i, vora un any després, diputada del Parlament de Catalunya. S'obre l'era en què són d'ús comú els termes «orriolisme» i «aliancista» per referir-nos a un nou espai polític.

La polarització que envolta Orriols fa esclatar en qualsevol moment controvèrsies que ressonen a les xarxes socials, la televisió, la ràdio i la premsa escrita. Qualsevol amant de la política farà bé de tenir a mà la informació sobre les dades i el context de l'ascens de Sílvia Orriols per descobrir

que no surt del no-res. Hi ha diversos perquès. Una radiografia meticulosa del personatge ens permet conèixer les causes del seu èxit.

Comprendre el fenomen de l'orriolisme és una manera d'entendre el món d'avui. Orriols està en sintonia amb l'actualitat de Marine Le Pen, Giorgia Meloni, Geert Wilders, Donald Trump, Alice Weidel, Nayib Bukele o Javier Milei.

Aquest llibre és una investigació que vol donar una dimensió global al personatge de Sílvia Orriols, una política independentista del segle XXI arrelada en la història del segle passat, en líders separatistes com Daniel Cardona, Josep Dencàs i els germans Badia.

S'hi ofereix un retrat coral del món aliancista i el seu entramat d'idees, interessos, clarobscurs i fidelitats. No és una biografia, és més aviat un estudi sense prejudicis ni simplificacions d'un canvi sociopolític que té el centre neuràlgic a Ripoll.

Dels capítols 2 a 7, el llibre traça un recorregut que cavalca per les sis emocions polítiques —sorpresa, ira, ràbia, ressentiment, por i amor— que sintetitzen l'ideari d'Aliança Catalana, interconnectades després en el capítol 8, on es presenten les sis ments pensants que vertebraren l'ideari d'Aliança Catalana. Aborda l'anàlisi de les idees de l'orriolisme en els capítols 9 i 10 i, finalment, el capítol 11 formula dos escenaris per al futur d'Aliança Catalana, sintetitzats en dues expressions gràfiques: tallafoc o gasolina al foc.

El llibre dona una visió global dels aliancistes rastrejant diferents personatges de l'orriolisme, des de la líder fins a l'ideòleg i el cap d'organització, passant per diputats, regidors, candidats, afiliats i simpatitzants d'Aliança Catalana. També pels seus adversaris, testimonis i contrincants.

Antígona, Joana d'Arc i l'Orriols sortida del poble

Sílvia Orriols té personalitat i magnetisme. No li fallen les cames i planta cara quan la desafien. No té per costum abaixar la persiana de cap projecte.

És la mare de cinc fills i la líder d'Aliança Catalana. Seguidors seus la relacionen amb l'heroïcitat de figures mitològiques com Antígona, que no sent penediment ni por, de la mateixa manera que tant a ella com a Marine Le Pen l'emparenten amb personatges històrics com Joana d'Arc, filla del poble i símbol de la defensa del país contra l'invasor estranger.

Sílvia Orriols és una líder creïble quan es presenta com algú sortit del poble. Fins al 2023, ni havia tastat èxits electorals ni havia estat triomfadora enlloc. Tampoc havia format part de l'elit política, ni havia fet carrera professional en cap partit. Era una treballadora mileurista filla de pagesos. Viu amb la seva família —són vuit a casa: mare, pare, cinc fills i la gossa— en un pis de setanta metres quadrats.

Molts dels adversaris que continuen buscant-li les pessigolles no entenen que Orriols no vol dependre de la política per viure. Continua aixecant-se a les sis del matí, com tota la vida. Pot ensenyar la seva vida familiar i laboral i demostrarà que és de família humil, que no s'aprofita de la política. Té una vida laboral anterior. Ella té l'ofici d'administrativa i el seu company és fuster ebenista. Va a ulls clucs qui la vulgui defenestrar com a algú contrari al poble, perquè ella li tornarà la seva pròpia imatge de carn i ossos d'algú sortit del poble.

En la seva trajectòria política s'hi endevina la influència de protagonistes actuals com la francesa Marine Le Pen, la italiana Giorgia Meloni i l'alemanya Alice Weidel, tres dones que encapçalen el nacionalpopulisme a Europa.

Els gegants Guifré el Pilós i na Guinedell d'Empúries

La geganta de la coberta blava del llibre, que sembla naufragar, és com el discurs que basteix Aliança Catalana quan narra el relat d'una Catalunya que fa aigües, i en què Sílvia Orriols s'ofereix per salvar la nació corregint els símptomes malaltissos que l'afecten.

Presenta una Catalunya ofegada en la decadència —visible en la inseguretat de robatoris i violacions, dels quals culpa la immigració— a causa de l'islam —fins al punt que a l'expresident de la Generalitat Pere Aragonès l'anomena «Pere el musulmà» i assegura que el govern de Catalunya «treballa obertament per la República islàmica»—, així com pel retrocés de la llengua catalana —sosté que a les escoles «no pot ser que cada trimestre arribin nens que no parlen català»—. Sílvia Orriols espera els seus seguidors al crit de «Salvem Catalunya», alerta del perill de l'extinció i reivindica el passat gloriós de la mil·lenària nació catalana.

De fet, Orriols, «mare de cinc catalans» —com es presenta en el seu compte d'X (abans Twitter)—, és membre de la Colla Gegantera de Ripoll, que té els emblemàtics gegants Guifré el Pilós i na Guinedell d'Empúries. Celebra la festivitat de Sant Eudald amb la colla gegantera i el pubillatge ripollès, i pren com a referència el món de la cultura popular dels bastoners i els diables i grallers. A més, divendres al vespre es calça les espadenyes i fa un curs de sardanes seguint el so de la cobla. Va celebrar els 125 anys dels Pastorets de Ripoll en català amb un mocador al cap.

El tren de Lenin i l'autocar d'Orriols

En l'èxit d'Aliança Catalana hi juga l'atzar o el destí. ¿Sílvia Orriols hauria pogut arribar a fer néixer i estendre el projecte polític d'Aliança Catalana si un dia determinat no hagués pujat dalt d'un autocar a Ripoll en direcció a Barcelona? Tenim un símil històric que ens permet entendre l'impacte de les coincidències en la vida política. ¿Vladímir Lenin hauria pogut expandir la Revolució Russa si un dia concret no s'hagués enfilat dalt d'un tren a Zúric per recórrer tres mil dos-cents quilòmetres en direcció a Sant Petersburg?

En ple Procés independentista, Orriols va fer en autocar els cent quilòmetres llargs que van de Ripoll fins a Barcelona per assistir a una manifestació per la independència. Va ser el 21 d'octubre de 2017. En aquell autocar que ho canviaria tot hi va haver una trobada casual. Al seient del seu costat hi anava la Margarita. El seu nom és desconegut fora de Ripoll, però dir que és la mare d'Aliança Catalana ho canvia tot. La Margarita i la Sílvia van explicar-se les inquietuds del Procés i el 17A. De tornada a Ripoll neix el plantejament de fer alguna cosa per donar-hi resposta en el poble.

L'orquestració del nacionalpopulisme a nivell català s'endega més tard, tan bon punt Jordi Aragonès descobreix Sílvia Orriols. Això passa quan és regidora per primer cop el 2019. Mentre era a Mas Carreras, que és una casa d'estil indià a Begur, Aragonès s'adona que Orriols té dots de líder. Un grup de xat de WhatsApp el posa alerta. La veu a TV3. En parla amb gent propera. Cinc persones van engrescades a Ripoll per conèixer-la bé. Li parlen de forjar un partit nou.

Margarita Cabello, la Brigitte Bardot ripollesa

Margarita Cabello és una senyora de molta anomenada a Ripoll, activa i enraonadora, que es fa càrrec de gossos abandonats, com Brigitte Bardot, sempre envoltada de gossos i altres animals. L'actriu francesa coqueteja amb el Front Nacional, es casa l'any 1993 amb un conseller de l'ultradreta francès Jean-Marie Le Pen i s'acosta al Reagrupament Nacional de Marine Le Pen, de qui diu: «Espero que salvi França, és la Joana d'Arc del segle XXI».

Un dia Margarita Cabello i els seus tres gossos (Noa, Koki i Daisy) passen a la vora del Ter. Allí coneix en Moussa, de disset anys, que va néixer a Ripoll. És un noi que parla un català impecable i passeja un gos que no és seu sinó del seu germà Driss, que s'ha ficat en el món de les drogues i no practica la religió islàmica —perquè per a un creient musulmà tradicional tenir gos és *haram*, és a dir, il·lícit, vedat—. La Margarita i en Moussa es coneixen de les passejades de les respectives mascotes i es va forjant una complicitat.

Quan el 17 d'agost de 2017 salta la notícia de l'atemptat terrorista de la Rambla de Barcelona, la Margarita es queda sola mirant TV3 davant del televisor fins a les cinc de la matinada. Pels volts de la una els Mossos d'Esquadra abaten els joves de Ripoll que han comès l'atemptat de Cambrils. La Margarita s'adona esgarrifada que un dels nois ripollesos abatuts és el seu Moussa, el que passejava el gos. És Moussa Oukabir, el germà petit del primer detingut a Ripoll per l'atemptat terrorista del 17A i actualment condemnat Driss Oukabir. Aquest fet és un propulsor en la gènesi d'Aliança Catalana. Faré palès que —encara que hi hagi qui s'entesti a dir-ho— el 17A no és la causa única de l'ascens electoral d'Orriols.

L'afiliada número u d'Aliança Catalana

Margarita Cabello és fundadora i l'afiliada número u d'Aliança Catalana, i la presidenta local del partit a Ripoll. Ella va tramatar la idea primigènia del projecte polític que ha acabat sent Aliança Catalana, partit que es va fundar a casa seva, en una habitació que dona a la plaça Gran de Ripoll i on trobem una pissarra escolar, perquè Cabello és mestra jubilada.

Des de l'habitació on es va fundar Aliança m'explica el relat del 17 d'agost de 2017 amb ira, ràbia, ressentiment i indignació. El fet que fossin joves de Ripoll integrats, catalano-parlants i sense problemes econòmics fa més senzill construir una narrativa d'islamofòbia, que és una de les senyes d'identitat d'Aliança Catalana.

Hi ha un detall curiós: el 17 de juny de 2023, cinc anys i deu mesos justos després que la cèl·lula de Ripoll cometés els atemptats a Barcelona i Cambrils, Sílvia Orriols d'Aliança Catalana va ser investida alcaldessa de Ripoll. I sis anys, vuit mesos i dotze dies després Sílvia Orriols és diputada electa del Parlament de Catalunya. Tot ha passat en un temps curt. És l'ascens fulgurant d'Orriols, com ha passat també amb altres líders del nacionalpopulisme.

En un ple ple —valgui la redundància— Orriols va aixecar amb la mà dreta la vara de batllessa i amb la mà esquerra la barretina del seu avi. L'alcalde sortint, Jordi Munell, de Junts, va refusar donar-li la vara a la mà, com és tradició. Era una mostra més del cordó sanitari antifeixista, que en l'entorn orriolista es viu com una cacera de bruixes.

El fogar del 17A i del 17J

Molts creuen que Aliança Catalana neix dels atemptats comesos per la cèl·lula gihadista de Ripoll. Però de debò és així? Hi ha un fil conductor entre el del 17 d'agost de 2017 i el 17 de juny de 2023, entre l'atemptat terrorista i la investidura d'Orriols com a alcaldessa. Un centenar de metres separen el lloc on es va crear Aliança Catalana i el lloc on es va preparar l'atemptat gihadista del 17A. Ara bé, una investigació més a fons ens descobreix altres dades oblidades o desconegudes que ens permetran saber que la causa de l'existència d'Aliança ve de lluny, d'abans del 17A.

Sílvia Orriols va ser regidora per primer cop el 2019 amb 503 vots, i quatre anys més tard, el 2023, en va obtenir 1.401. Va passar de ser una regidora sola a qui li feien un cordó sanitari a tenir sis regidors i ser l'alcaldessa de Ripoll, amb el 31% dels votants. I en les eleccions catalanes del 2024 la van votar el triple de ripollesos que el 2019: 1.559, un 33%. Un total de 118.302 catalans. Què va passar durant aquest període? Per a la majoria de forces polítiques hi va haver un cordó sanitari. Però als ulls d'una part dels ripollesos va ser Orriols qui va tenir contra les cordes la resta dels partits.

Orriols ha sabut construir un discurs de l'odi contra els musulmans a partir dels atacs dels joves gihadistes. No estem parlant de delicte d'odi punible, segurament, malgrat la multa administrativa de 10.001 euros imposada per la Generalitat de Catalunya, que ha aconseguit tirar llenya al foc. El 2020 va ser absoluta d'un presumpte delicte d'odi contra la mesquita Annour.

Orriols és noticable. El desembarcament a Ripoll de periodistes procedents de multitud de mitjans de comunicació arran de l'atemptat va trasbalsar tot el municipi. Els perio-

distes hi han tornat des que té el protagonisme de ser alcaldessa i diputada. Dir les coses sense embuts és característic d'Orriols, com ho és de qualsevol líder populista. Aquí rau la seva pedra filosofal.

Ripoll continua atrapat en un passat recent no resolt. Molts al poble no volen treure els fantasmes de l'armari. Fent-hi llum i parlant-ne, descobrirem que hi ha culpables i víctimes a totes bandes. El gran error de les institucions i de les administracions públiques és que van voler creure que l'atemptat era una flor que no fa estiu, o es van deixar portar pel qui dia passa any empeny. Doble errada, perquè les víctimes i altra gent que tenien por del 17A es van sentir abandonats i desemparats.

L'esprint del 12M i la marató fins al 2028

El sistema de partits català viu una transformació propiciada per l'aparició de l'orriolisme, que és la novetat de les eleccions catalanes celebrades el 12 de maig de 2024, unes eleccions en què Aliança Catalana va tocar a sometent. Ningú dubta que Aliança pot esdevenir el partit nacionalpopulista de Catalunya, com tots els països europeus occidentals tenen el seu partit identitari de la dreta radical populista.

La política real també és això: adonar-se que els temps polítics poden ser un esprint o bé una marató. La força de ser batllessa d'una capital de comarca era el que Aliança necessitava per esprintar per a les eleccions al Parlament. Va triar els caps de llista sense pensar-s'ho gaire i va fer el primer vídeo de la candidatura sense invertir-hi res. Va ser l'esprint de les eleccions del 12M, quan Aliança jugava contra la marea i sense tenir prou temps per organitzar bé la campanya electoral.

Les dinàmiques polítiques són molt vives, però el període 2024-2028 pot ser el viacrucis particular d'Aliança. Li pertoca la maratón per fer pujar el nombre de regidors i diputats. Les eleccions municipals de la primavera de 2027 són fonamentals.

Fets semblants els ha viscut Chega, el partit nacionalpopulista de Portugal, que va passar d'un únic diputat l'any 2019 a 50 diputats el 2024, coincidint amb la celebració dels 50 anys de la Revolució dels Clavells i la commemoració de la fi de la dictadura de Salazar.

El bressol de Catalunya

La capital del Ripollès és coneguda amb el sobrenom de «bressol de Catalunya» perquè és on jeu enterrat el llegendari comte Guifré el Pilós, que s'identifica amb l'origen de Catalunya com a nació. Ripoll va ser fundat els anys 879-880 pel comte d'Urgell, Cerdanya, Girona-Besalú i Barcelona.

Si mirem Ripoll més enllà dels mites nacionals, observem que el 2024 va arribar als 10.818 ripollesos, una xifra que a hores d'ara encara és lluny dels 12.055 habitants de l'any 1981. La realitat és que Ripoll no ha rebentat la seva demografia. Si anem una mica més enrere, Ripoll tenia tan sols 1.346 habitants l'any 1717. L'any 1877 en tenia 3.694. L'any 1900 Ripoll tenia una població de 5.887 habitants. Entre el 1920 i el 1940 va passar de 7.476 a 8.163 habitants. El 1960, 10.254; el 2003, 10.754; el 2009, 11.057. Si el 2024 hi ha 10.818 ripollesos, a Ripoll no li sobren habitants.

Pel que fa a la immigració d'origen estranger, l'any 2013 representava un 10,3% a la ciutat de Ripoll i un 8,7% en el conjunt del Ripollès, que era la comarca amb menys immi-

gració de tot Catalunya. És paradoxal que la comarca amb menys immigració sigui la que acull la gènesi del partit que té un discurs més antiimmigratori. El 2023 les persones immigrants sumaven el 15,66% al municipi de Ripoll i el 12,08% a la comarca del Ripollès. El Ripollès és la segona comarca amb la proporció més alta de pensionistes.

Així doncs, la percepció subjectiva mou les ànimes més que la realitat factual.

La tríada ripollesa

La coincidència de tres fets (Procés independentista, terrorisme gihadista i nacionalpopulisme) en un mateix municipi deixa empremta. Ripoll és la població més gran de Catalunya i de l'estat espanyol governada per un partit polític de l'estil de Marine Le Pen o Giorgia Meloni. Però no només això. Ripoll també és històricament el mític bressol de Catalunya, l'origen d'on van sorgir els joves gihadistes de l'atemptat terrorista del 17A i l'epicentre de la formació Aliança Catalana.

En les pàgines del llibre abordem les principals idees d'aquest nou fenomen polític —la gestació del nacionalpopulisme dins del catalanisme—, en un viatge marcat per sis emocions polítiques: la sorpresa per l'aparició d'una nova líder, la ira dels gihadistes que van fer l'atemptat del 17A, la ràbia que creix durant el postatemptat, el ressentiment cap als immigrants, la por a patir les conseqüències de la inseguret fruit dels robatoris i violacions, i finalment l'amor del discurs que diu que pretén salvar Catalunya.

Tots els ulls damunt Ripoll

Ripoll ha esdevingut una mena de lloc mític en el sistema de partits català. La primera vegada que Aliança Catalana s'hi va presentar, va guanyar l'alcaldia. El primer cop que el partit de Sílvia Orriols participa en les eleccions catalanes aconseguix entrar en la institució parlamentària.

A la dreta de l'hemicicle del Parlament català se situa Aliança Catalana, amb Sílvia Orriols com a líder. Ha irromput amb força sociològica, tot i que amb feblesa institucional. La forquilla de les enquestes els pronosticava al principi entre 0 i 3 i després fins a 6 o 7 diputats. Finalment han estat 2. Però la feblesa parlamentària no treu allò que és decisiu: l'entrada de la líder d'Aliança a la cambra parlamentària, que suposa una caixa de ressonància.

El més rellevant per veure l'evolució d'Aliança és que al districte electoral de Lleida els orriolistes s'han adjudicat un representant, el diputat Ramon Abad. A la demarcació de Barcelona van estar a punt de treure dos diputats: el cap de llista, Lluís Areny, i l'ideòleg de la formació, Jordi Aragonès. Fins i tot el tercer, el secretari d'organització, Oriol Gès. A la circumscripció de Tarragona, l'advocada Aurora Fornos haurà d'aconseguir més mobilització per ser diputada. A les comarques de Girona, Sílvia Orriols s'ha emportat un dels escons en pugna, el seu. I el segon escó de l'advocat Jordi Coma no ha quedat tan lluny de sortir. Per tant, a les següents eleccions catalanes els serà més senzill tenir grup parlamentari amb almenys cinc diputats, atès que Orriols sortirà en els debats electorals i Aliança tindrà més recursos econòmics i logístics.

A les eleccions catalanes Orriols ha tingut un 3,78% dels vots, una xifra coincident amb la de Meloni a les eleccions

europèes del 2014, que va obtenir un 3,7% dels sufragis. A les eleccions al Parlament italià del 2018 Meloni va treure un 4,3% dels vots. Quatre anys més tard, l'octubre del 2022, era escollida primera ministra d'Itàlia.

Els perquè de Silvia Orriols al descobert

La nit electoral del 12 de maig de 2024 vaig estar tancat amb Silvia Orriols en un amagatall contigu a la seu electoral, observant-la mentre escrivia el seu primer discurs al saber que era diputada electa del Parlament de Catalunya. No hi havia ningú més, excepte en instants esporàdics. Així he elaborat aquest llibre. Ho vaig aprendre llegint el sociòleg Erving Goffman. Fer el seguiment de la interacció humana d'Orriols ens permet entendre els perquè de la líder d'un partit nacionalpopulista.

En aquell tuguri en determinats moments entrava i sortia la primera tinent de batllia, Anna Flores, en d'altres hi havia un restaurador i la seva dona, i una afiliada venia a buscar ampolles de cava per fer la celebració. El cau era estret i atapeït de mals endreços. Era irrespirable, però Orriols s'hi trobava còmoda perquè l'aïllava del soroll eixordador dels afiliats contents per l'entrada al Parlament.

Orriols té neguits que no exterioritza però que podem descobrir. Aquella nit electoral vaig comprovar que es resistia a fer el seu discurs del 12M. Al lector li pot semblar estrany, atesa la personalitat que exterioritza Orriols, però la veritat és que va estar a punt de no fer cap discurs a la militància. També era molt reticent a fer la seva primera roda de premsa davant dels mitjans de comunicació, que trencaria l'aïllament que havia patit fins llavors. D'aquestes dues actituds se'n des-

prenen dues conclusions. Primer, Orriols té un punt impulsu en la presa de decisions. Segon, ni la militància ni els dirigents no s'atreveixen a contradir-li una decisió, encara que sigui jutjada com a contraproduent per als seus interessos.

En aquestes circumstàncies es va escriure el primer discurs de Sílvia Orriols la nit electoral del 12M. Només el van poder sentir els afiliats i tres periodistes. La resta de professionals de la comunicació eren fora de la seu, al carrer, i això va motivar una queixa del Sindicat de Periodistes de Catalunya (SPC), perquè «Aliança Catalana comença amb molt mal peu la seva singladura parlamentària, vulnerant un dret humà», el dret a la informació. Com passa amb tots els partits nacionalpopulistes, hi haurà una relació tensa amb els mitjans de comunicació.

El primer discurs al saber-se diputada

Pel seu valor històric i perquè es comenci a saber com funciona el nacionalpopulisme, tot seguit reproduïxo el primer discurs inèdit de Sílvia Orriols la nit electoral del 12 de maig de 2024:

Malgrat haver patit el menyspreu dels mitjans de comunicació públics i privats, malgrat l'hostilitat i joc brut de les forces processistes, malgrat els assetjaments soferts, avui Aliança Catalana ha fet irrupció al Parlament de Catalunya.

Volem donar les gràcies de tot cor als més de 118.000 catalans que ens han fet confiança a les urnes, que han vist amb il·lusió i esperança el nostre projecte polític i que han fet una passa endavant per lluitar per l'Estat lliure, segur, pròsper i occidental que ens mereixem.

Avui, gràcies a tots vosaltres, tenim altaveu dins el Parlament i, per tant, l'oportunitat de reproduir el creixement que ja hem protagonitzat a Ripoll. Els resultats obtinguts al Ripollès evidencien que allà on se'ns coneix, se'ns vota.

I se'ns vota perquè complim!

I complirem, complirem amb cadascun d'aquests 118.000 votants, defensant els seus drets, interessos i llibertats sense por ni correccions polítiques.

Aquí va començar tot i d'aquí estant ho reconquerirem tot. Visca Ripoll i visca Catalunya.

Aquest discurs d'Orriols forja una narrativa que reflecteix les inquietuds dels votants d'Aliança. Expressa que els aliancistes no són escoltats pels mitjans de comunicació —primer enemic—, no són representats pels partits que van liderar el Procés —segon enemic— i són assetjats per altres forces.

La missió d'Aliança Catalana queda dita literalment en quatre paraules: l'Estat lliure, segur, pròsper i occidental. Això és: independència, seguretat, reindustrialització —prosperitat— i discurs contra la immigració i l'islam —identificats com contraris als valors occidentals.

S'al·ludeix a la por de l'orriolisme de perdre els drets, interessos i llibertats i es constata com s'hi farà front: sense ser políticament correctes. Tot comença «d'aquí estant», des de Ripoll. Què farà Orriols? Reconquerir, salvar Catalunya.

Sílvia Orriols i el problema dels tres cossos

Si una persona vol conèixer la gènesi del nacionalpopulisme català i saber qui és Sílvيا Orriols i què és Aliança Catalana,

es pot plantejar tres qüestions, com a la famosa sèrie de Netflix *El problema dels tres cossos*.

La primera qüestió: d'on va emergir aquesta dona carismàtica amb dots de lideratge? Qui va descobrir la líder independentista ripollesa? Qui la va convèncer de centrar-se en un discurs islamòfob, antiimmigració i a favor de la seguretat com a base de la campanya? Qui va saber canalitzar l'energia i l'impuls de la cap de cartell de la formació i número u per Girona?

La segona pregunta, que és bàsica per contextualitzar la ideologia d'Orriols i el programa d'Aliança Catalana: ¿som davant d'un partit polític feixista, nazi, d'ultradreta, d'extrema dreta, nacionalsocialista o nacionalpopulista? No podem tractar aquesta qüestió de manera superficial. Hem de saber la veritat.

La tercera: ¿Sílvia Orriols es conformarà amb la bossa de vot obtinguda a les eleccions catalanes del 2024 o bé, sabent-se líder, a la propera cita amb les urnes provarà d'accelerar el seu ascens amb la recrudescència del discurs antiimmigrants i islamofòbic?

Catalunya, sempre sensible al batec del nostre temps, entronca amb la quinta essència del nacionalpopulisme, que travessa de forma huracanada Europa i tot Occident. Mentrestant, veurem dos sectors polaritzats: aquells antifeixistes que estan convençuts que això pot acabar en un malson, i aquells nacionalistes radicals immersos en una atmosfera vibrant que els permet somiar.